

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 256. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324073921664.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Den anden Broder, Olaf, kom uden Parti og har iøvrigt aldrig faaet noget, medens Emil Poulsen altid har staaet i umiddelbar Forbindelse med Partigrupperingen herhjemme. Olaf har været Zigøjneren af de to — hvormed intet skal være sagt om hans Privatliv, men kun om hans Forhold til de aandelige Strømninger. Han kom som blot og bar Skuespiller, som Phisters Arvetager. Det var Ryet, der gik af ham: endelig havde Phister fundet den Discipel, som han i saa mange Aar havde ønsket sig. Man vidste, hvor ofte Phister havde prøvet sig frem, hvor mange unge Mennesker han en kort Stund havde opelsket med Energi og saa pludseligt opgivet — man kunde kende de Stakler, naar de senere vandrede om i 257 Gaderne, paa deres af Phister opdagede Henrikansigter — man vidste yderligere, at den store Kunstner uden Held havde søgt at indplante Frederik Madsen paa det fine, kongelige Teater. Alt forgæves. Nu var endelig Fugl Fønix opstaaet: Mesteren havde fundet Mesterlærlingen i en ung Naturbegavelse, der kom med godt Humør og uden trykkende Kundskaber som en Læredreng til en fra Barndommen elsket Haandtering. Han ejede intet Parti, men han havde Phister og selve Teatret i Ryggen.